

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

Jubileumviering 70 jaar bisdom, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal, Rotterdam

1 februari 2026

Sefanja 2, 3.3, 12-13

1 Korintiërs 1, 26-31

Matteüs 5, 1-12a

Broeders en zusters, vandaag mogen wij als bisdom Rotterdam gedenken dat we zeventig jaar geleden zijn opgericht: op 2 februari 1956 door paus Pius XII. Waarom gedenken wij deze zeventigste verjaardag van het bisdom Rotterdam? Zeventig jaar is geen groots jubileum, zeker niet in het perspectief van de lange geschiedenis van de Kerk wereldwijd. Evenmin grijpen we alle gelegenheden aan om te kunnen feesten. Slingers zijn immers gauw opgehangen.

Nee, wij markeren in geloof ons zeventig jarig jubileum om te beseffen dat we als bisdom iedere dag onderweg zijn in verbondenheid met de Wereldkerk. We zijn daarom dankbaar dat monseigneur Jean-Marie Speich als de vertegenwoordiger van de heilige Vader in ons midden is. En van dag tot dag mogen we ons leven in geloof vormgeven in de concrete context van de samenleving waarvan we deel uitmaken. Wij zijn de Commissaris van de Koning van Zuid-Holland, de heer Wouter Kolff, dan ook erkentelijk voor zijn aanwezigheid in onze kathedraal vandaag.

Nu wij vandaag als bisdom ons leven in geloof gedenken als gemeenschap van gelovigen, als gedeelte van het Volk van God (cf. Vaticanum II, decreet *Christus Dominus* n. 11: *Dioecesis est Populi Dei Portio*), geven de schriftlezingen van deze zondag, de vierde zondag door het jaar (A), ons de nodige aansporingen om door te gaan op onze gezamenlijke weg met de levende Heer.

De profeet Sefanja in de eerste lezing roept de mensen van zijn tijd op om de Heer te zoeken. De Heer zoeken wil niet zeggen dat ze de Heer kwijt zijn en discussiëren over het bestaan van God, maar wél dat we onze kennis van God en onze verbondenheid met de Heer ook in onze tijd daadwerkelijk tot uitdrukking moeten brengen in een levenshouding van gerechtigheid en zachtmoedigheid. Dat we als gelovige mensen op een waarachtige en aanstekelijke wijze de Heer moeten volgen met heel ons hart. De band met de Heer is niet een bijzaak maar de bron en het fundament bij uitstek van ons leven, in denken en doen, in spreken en handelen.

De tweede lezing uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de Korintiërs valt vandaag met de deur in huis, wanneer Paulus schrijft: “denkt aan uw eigen roeping.” De apostel is ervan overtuigd dat God in Christus een werkelijke relatie met ons aangaat, met ieder van ons persoonlijk en met ons als gemeenschap. God roept iedere mens in zijn hart en op zijn levensweg. Je hoeft niet eerst belangrijk of geleerd te worden alvorens de Heer je in je hart aanspreekt en roept bij je naam. Je hoeft niet eerst machtig en naar de maatstaven van de wereld belangrijk te zijn alvorens de Heer je ziet staan en je uitnodigt om op Hem te vertrouwen. Onze van God gekregen roeping, persoonlijk en als gemeenschap, is geen bijzaak maar moet in het centrum staan van ons leven als leerlingen van Christus (Vaticanum II, constitutie *Gaudium et Spes* n. 19 par 1).

Wanneer we er opnieuw van overtuigd zijn dat de band met God en de roeping van de Heer centraal staan in ons leven, dan willen en kunnen we als leerlingen van Christus niet anders dan met heel ons hart en verstand luisteren naar de uitnodigende woorden van de Heer en zijn zaligsprekingen ter harte nemen, al staan ze misschien nog zo haaks op al te menselijke maatstaven en de wetten van eigen belang.

Ik herinner mij zeer goed een grote muurschildering in de parochiekerk van mijn jeugd in Groningen. Het was een eenvoudige neo-romaanse kerk gebouwd in een wijk met armere mensen. Dus geen dure beelden of prachtige mozaïeken, maar wel levensgrote schilderijen op de muur. Dat was immers goedkoper en eenvoudig op witte kalk aan te brengen. Ik herinner mij een grote schildering van de zaligsprekingen. Christus in het midden, zittend en met opgeheven hand als teken dat Hij de Leraar is. Rond de Heer stond de kring van de apostelen die aandachtig luisterden naar Christus. Rond de apostelen stonden vervolgens allerlei heiligen die op een indringende manier de zaligsprekingen tot hun levensprogramma hadden gemaakt.

Onder hen waren heiligen die zich in hun leven van toewijding inzetten voor de armen, de kleinen en de zieken. De zaligsprekingen werden één op één verbonden met de werken van barmhartigheid. Immers gerechtigheid beoefenen en naastenliefde doen is direct verbonden met het brengen van troost en het stichten van vrede. Gerechtigheid is voorwaarde voor vrede (Jesaja 32, 17). En vrede is de vrucht van gerechtigheid (Jakobus 3, 18).

Op de muurschildering in de kerk van mijn jeugd stond niet de heilige Laurentius afgebeeld, patroonheilige van ons bisdom. Maar dat had evengoed gekund. Sterker nog, aan de onderkant van de muurschildering was een wit vlak, omdat de schilder ook ons uitnodigde om in de kring van apostelen en de heiligen te komen staan. Ook wij zijn geroepen om hoorders te zijn van het woord van de Heer en uitvoerders metterdaad (Jakobus 1, 22).

Broeders en zusters, we gedenken vandaag dat ons bisdom zeventig jaar bestaat. Het is niet zozeer een uitbundig feest om onszelf centraal te stellen, maar om op de eerste plaats opnieuw ons hart open te stellen voor de levende Heer en zijn evangelie. Opnieuw met nog meer toewijding de weg van de Heer te zoeken en onze van God gekregen roeping bewust te leven, misschien wel met nieuw elan de kracht en inspiratie van ons doopsel te ontdekken en te ervaren.

Aan het einde van deze eucharistieviering willen we de diocesane estafette starten ter ere van de heilige Laurentius, die leefde als diaken in Rome in de derde eeuw (225-258). Hij is de patroonheilige van de stad Rotterdam, maar ook sinds 1956 de patroonheilige van het bisdom Rotterdam. We willen in beide vicariaten van ons bisdom een rondgang maken met een beeltenis van de heilige Laurentius, een Laurentius-estafette. De beelden zijn op moderne wijze gemaakt middels een 3D-printer, waarvoor het beeldje hier op de staf bij het altaar model heeft gestaan.

Een estafette betekent in ieder geval dat we in beweging moeten komen en ook dat we ons opnieuw laten raken door de heilige diaken Laurentius: hoe hij de drievoudige zending van de Kerk destijds in praktijk bracht: door te vieren en te bidden als dienaar in de liturgie, door te getuigen van het evangelie door catechese in woord en daad, en door te dienen in caritas en diaconie (op de eerste plaats de kleinen en de armen).

Estafette betekent niet alleen in beweging komen maar ook doorgeven. Zijn wij in staat om in dit jubileumjaar, indachtig onze band met God en onze van de Heer ontvangen roeping, van harte werk te maken van onze opdracht tot evangelisatie?

Daartoe heeft Christus de Kerk gesticht, daartoe worden wij als leerlingen van Christus uitgenodigd en uitgedaagd. Daartoe is het bisdom Rotterdam opgericht. In zichtbare

verbondenheid met de wereldwijde Kerk. Met hart en ziel onderweg in de samenleving van onze tijd, waarin wij de liefde van Christus present mogen stellen, door de Heer en zijn evangelie te dienen zonder bang te zijn (cf. Lucas 1, 74). Amen.